

בעניין שבין :

1. רועי בר-טל, ת.ז. 028570331

2. נועם לאור ת.ז. 031937279

ע"י ב"כ עו"ד נועם לאור ו/או עו"ד
מיכאל גבור ו/או עו"ד דורון ברד
יצחקי ו/או עו"ד יוסף פירסטטר
מרחוב לבונטין 12, תל אביב 65112
טל: 03-5774470 פקס: 03-7256297

(התובעים)

- נגד -

סלקום ישראל בע"מ ח.פ. 511930125

מרח' הגביש 10 נתניה 42140

טל': 052-9989595, פקס': 09-8607986

(הנתבעת)

מהות התביעה: כספית.

סכום התביעה האישית: התובע 1: 46.99 ש"ח.

התובע 2: 41.35 ש"ח.

סכום התביעה הייצוגית (אומדן): 44,170,000 ש"ח

כתב תביעה

א. עיקרי העובדות

1. התובע 1, הינו לקוח ומנוי של הנתבעת מזה שנים רבות, לרבות במועד הגשת התובענה דנן.
2. התובע 2, גם הוא לקוח ומנוי של הנתבעת החל משנת 1995, וכן במועד הגשת התובענה דנן.
3. הנתבעת הינה חברה בע"מ הרשומה כדין, אשר פועלת על-פי רשיון אשר ניתן לה מכח חוק הבזק התשמ"ב-1982, ופקודת הטלגרף האלחוטי (נוסח חדש), תשל"ב 1972, על ידי משרד התקשורת. ברישיון זה מוסדרים כללי הפעלת השירותים שמספקת הנתבעת, לרבות כללים בדבר שינוי תעריפים. כללים אלה מחייבים את הנתבעת הן על פי כל דין והן על פי תנאי רישיונה.

עילת התביעה של התובע 1

4. ביום 14/11/05 התקשר התובע 1 (להלן: "התובע") עם הנתבעת בתוכנית מסוג "קשר אישי" (להלן: "ההסכם" ו/או "התוכנית"). על פי תנאי התוכנית, הנתבעת מחייבת את הלקוח (התובע) באופן מדורג על פי כמות זמן האוויר הנצרכת על ידו בפועל בכל מחזור חיוב, המתחיל ביום ה-14 לכל חודש ומסתיים ביום ה-13 לחודש שאחריו (להלן: "מחזור החיוב"). כך, ככל שהלקוח צורך יותר דקות שיחה הוא משלם תעריף נמוך יותר בעבור כל דקות השיחה שבמחזור החיוב. תנאי זה בא לידי ביטוי בסעיף 2.4.1 להסכם, הקובע את התעריפים כדלהלן:

תעריף לדקה (החל מהדקה הראשונה)	כמות הדקות הנצרכת במחזור חיוב
47 אג' לדקה	עד 500 דקות
41 אג' לדקה	מעל 500 דקות

- המחירים לפני החיוב במע"מ.
- בנוסף הנתבעת מחייבת גם בדמי מנוי חודשיים עבור התוכנית.
- התוכנית הינה לתקופה של 36 חודשים.

העתק ההסכם מיום 14/11/05 צורף לבקשה וסומן כנספח ב'.

5. מיום חתימת ההסכם, העלתה הנתבעת את תעריפי השיחה המצוינים לעיל, בשיעור של כ-30 אחוזים וזאת בתקופה של 18 חודשים בלבד, ולדעת התובעים בניגוד גמור לתנאי הרישיון שלה. אולם יאמר מיידי, כי אין זה עניינה של תובענה זו. התובענה דנן, אינה עוסקת בעצם העלאת המחירים אלא באופן העלאתם.

6. ביום 6/3/07 העלתה הנתבעת פעם נוספת את תעריפי זמן האוויר שבהסכם (להלן: "עליית המחירים האחרונה").

7. ערב עליית המחירים האחרונה, היו תעריפי הנתבעת על פי ההסכם שבין הנתבעת לתובע כמפורט בטבלה שלהלן:

תעריף לדקה (החל מהדקה הראשונה)	כמות הדקות הנצרכת במחזור חיוב
51.7 אג' לדקה	עד 500 דקות
45.1 אג' לדקה	מעל 500 דקות

8. ביום 14/03/07 הנפיקה הנתבעת חשבונית לתובע (להלן: "החשבונית"), ובה הודיעה על עליית המחירים על פי הנוסח הבא:

"לקוח יקר, החל מה-6 במרץ 2007, עודכנו התעריפים ברשת סלקום. בחשבונית זו תמצא את הפירוט לעדכון התעריפים למנויים שברשותך."

" תכניתך כוללת זמן אויר מדורג. תעריף זמן אויר בתכניתך עד 500 דקות במחזור חיוב עודכן ב 5.17 אגורות. תעריף זמן אויר בתכניתך מעל 500 דקות במחזור חיוב עודכן ב 4.5 אגורות. התשלום החודשי הקבוע בתכניתך עודכן ב 8.5 ₪. התעריפים אינם כוללים מע"מ."

העתק החשבונית מיום 14/03/07, צורף לבקשה וסומן כנספח ג'.

9. בעקבות עליית המחירים האחרונה והודעת הנתבעת, החל מיום 06/03/07 הועלו תעריפי זמן האוויר בתוכנית זו ועודכנו על פי הטבלה הבאה:

תעריף לדקה (החל מהדקה הראשונה)	כמות הדקות הנצרכת במחזור חיוב
56.87 אג' לדקה	עד 500 דקות
49.6 אג' לדקה	מעל 500 דקות

10. מהחשבונית נספח ג' עולה, כי במחזור החיוב שבין ה-14/02/07 לבין 13/03/07 צרך התובע כמות של 598 דקות. לפיכך, על פי תנאי התוכנית, הוא צריך היה להיות מחויב על פי התעריף הנמוך, שכן סך צריכת הדקות שלו עלה על 500 דקות (להלן: "התעריף הנמוך"). בפועל, באותה חשבונית, פיצלה הנתבעת את מחזור החיוב ויצרה במקומו שני מחזורי חיוב נפרדים שכל אחד מהם נמוך מ-500 דקות, ובהתאמה חייבה את התובע לפי תעריף החיוב הגבוה המתאים לצריכת כמות דקות שמתחת ל 500. כך, גבתה הנתבעת באותו מחזור חיוב תעריף גבוה מהמוסכם בתוכנית, הן בתקופה שלפני עליית המחירים והן בתקופה שלאחריה.

במילים אחרות, בנוסף לעצם העלאת מחירי זמן האוויר, נטלה לעצמה הנתבעת דרור גם לשנות את אופן מניין דקות השיחה, ופיצלה מחזור חיוב אחד הכולל 598 דקות לשני מחזורי חיוב קצרים: האחד - מיום 14/02/07 ועד ליום 5/03/07 ונמנו בו 416.8 דקות; אז אופס מניין הדקות ונוסף מחזור חיוב חדש - מיום 06/03/07 ועד ליום 13/03/07 ואשר בו נמנו עוד 181.2 דקות. כך יוצא שלמרות שהתובע צרך 598 דקות באותו מחזור חיוב, בפועל יצרה הנתבעת שני מחזורי חיוב, אשר בשניהם היא חייבה לפי תעריף החיוב התואם לכמות שיחות הפחותה מ-500 דקות ולפיכך בתעריף גבוה מהמוסכם, כל זאת בניגוד גמור להסכם וכאשר את הפרשים הנצברים היא משלשלת לכיסה.

על פי תנאי ההסכם היה על הנתבעת לחייב את המשיב על פי התעריף הנמוך, כך שעד ליום 05/03/07, ישלם התובע את התעריף הנמוך שלפני עליית המחירים ומיום 06/03/07 הוא ישלם את התעריף הנמוך החדש.

11. בעקבות כך, חויב התובע בחיוב עודף של 7.27 ו 6.6 אג' בעבור כל דקת שיחה במחזור החיוב שבין 14/02/07 ועד 13/03/07, על פי הפירוט שלהלן:

לפני עליית המחירים האחרונה (עד ליום 05/03/07)

תעריף לדקת שיחה כפי שחייבה הנתבעת בפועל - 51.7 אג'.
תעריף לדקת שיחה כפי שצריך היה לחייב - 45.1 אג'.
הפרש בעבור כל דקה: 6.6 אג'.

לאחר עליית המחירים האחרונה (החל מיום 06/03/07)

תעריף דקת שיחה כפי שחייבה הנתבעת בפועל - 56.87 אג'.
תעריף דקת שיחה כפי שצריך היה לחייב - 49.6 אג'.
הפרש בעבור כל דקה: 7.27 אג'.

סך הכל דקות שנצרכו לפני העלאת המחירים – 416.8 דקות X 6.6 אג' = 27.51 ₪.
סך הכל דקות שנצרכו לאחר העלאת המחירים – 181.2 דקות X 7.27 אג' = 13.17 ₪.

סך הכל הפרש מצטבר לפני מע"מ : 40.68 ₪.
סך כל ההפרש בתוספת מע"מ : 46.99 ש"ח.

12. מכל האמור עולה, כי ביחס לחשבונית שהונפקה במרס 2007 הנתבעת חייבה את התובע בחיוב יתר של 46.99 ₪, ועומדת לו עילת תביעה, בין היתר מכח דיני החוזים ודיני עשיית עושר.

עילת התביעה של התובע 2

13. התובע 2 (להלן: "התובע"), גם הוא לקוח של הנתבעת החל משנת 1995, התקשר עימה ביום 04/04/05 בתוכנית "פיקס SOHO ללקוחות קיימים" (להלן: "ההסכם" ו/או "התוכנית"). על פי תנאי התוכנית, הנתבעת מחייבת את הלקוח באופן מדורג על פי כמות זמן האויר הנצרכת על ידו בפועל בכל מחזור חיוב, המתחיל ביום ה-11 לכל חודש ומסתיים ביום ה-10 לחודש שאחריו (להלן: "מחזור החיוב"). כך, ככל שהלקוח צורך יותר דקות שיחה הוא משלם תעריף נמוך יותר בעבור כל דקות השיחה שבמחזור החיוב. תנאי זה בא לידי ביטוי בסעיף 2.4.2 להסכם, הקובע את התעריפים כדלהלן:

תעריף לדקה (החל מהדקה הראשונה)	כמות הדקות הנצרכת במחזור חיוב
41 אג' לדקה	עד 400 דקות
38 אג' לדקה	מעל 400 ועד 600
34 אג' לדקה	מעל 600 ועד 900
31 אג' לדקה	מעל 900 דקות

(להלן: "טבלה ראשונה")

- המחירים לפני החיוב במע"מ.
- בנוסף הנתבעת מחייבת גם בדמי מנוי חודשיים עבור התוכנית.
- התוכנית הינה לתקופה של 36 חודשים.

העתק ההסכם מיום 04/04/05 צורף לבקשה וסומן **כנספח ד'**.

14. ערב עליית המחירים האחרונה, היו תעריפי הנתבעת על פי התוכנית כמפורט בטבלה שלהלן:

תעריף לדקה (החל מהדקה הראשונה)	כמות הדקות הנצרכת במחזור חיוב
45.1 אג' לדקה	עד 400 דקות
41.8 אג' לדקה	מעל 400 ועד 600
37.4 אג' לדקה	מעל 600 ועד 900
34.1 אג' לדקה	מעל 900 דקות

(להלן: "טבלה שנייה")

15. ביום 11/03/07 הנפיקה הנתבעת חשבונית לתובע (להלן: "החשבונית"), ובה הודיעה על עליית המחירים על פי הנוסח הבא:

"לקוח יקר, החל מה-6 במרץ 2007, עודכנו התעריפים ברשת סלקום. בחשבונית זו תמצא את הפירוט לעדכון התעריפים למנויים שברשותך."

" תכניתך כוללת זמן אויר מדורג. תעריף זמן אויר בתכניתך עד 400 דקות במחזור חיוב עודכן ב 4.5 אגורות תעריף זמן אויר בתכניתך בין 400 ל-600 דקות במחזור חיוב עודכן ב 4.1 אגורות תעריף זמן אויר בתכניתך בין 600 ל-900 דקות במחזור חיוב עודכן ב 3.7 אגורות תעריף זמן אויר בתכניתך מעל 900 דקות במחזור חיוב עודכן ב 3.4 אגורות התשלום החודשי הקבוע בתכניתך עודכן ב 6.4 ש"ח התעריפים אינם כוללים מע"מ."

העתק החשבונית מיום 11/03/07, צורף לבקשה וסומן **כנספח ה'**.

16. בעקבות עליית המחירים האחרונה והודעת הנתבעת, החל מיום 06/03/07 הועלו תעריפי זמן האוויר ועודכנו על פי הטבלה הבאה:

תעריף לדקה (החל מהדקה הראשונה)	כמות הדקות הנצרכת במחזור חיוב
49.6 אג' לדקה	עד 400 דקות
45.9 אג' לדקה	מעל 400 ועד 600
41.1 אג' לדקה	מעל 600 ועד 900
37.5 אג' לדקה	מעל 900 דקות

(להלן: "טבלה שלישית")

17. מהחשבונית נספח ה' ומפירוט תעריפי השיחות עולה בבירור, כי במחזור החיוב שבין ה- 11/02/07 לבין 10/03/07, צרך התובע כמות של 17:46:00 שעות שהן 1,066 דקות. לפיכך, על פי תנאי התוכנית, צריך היה להיות מחויב על פי מדרגת החיוב הנמוכה ביותר, שכן סך צריכת הדקות שלו עלה על 900 דקות (להלן: "מדרגת החיוב הנמוכה ביותר"). **בפועל, בדומה לחשבונית של התובע 1, פיצלה הנתבעת את מחזור החיוב ויצרה במקומו שני מחזורי חיוב נפרדים שכל אחד מהם נמוך מ-900 דקות, ובהתאמה חייבה את התובע לפי מדרגת החיוב המתאימה לצריכת כמות דקות שבין 600 ל 900.** בכך, גבתה הנתבעת באותו מחזור חיוב תעריף גבוה מהמוסכם בתוכנית, הן בתקופה שלפני עליית המחירים והן בתקופה שלאחריה.

כך, גם במקרה של התובע 2 פיצלה הנתבעת מחזור חיוב אחד בן 1,066 דקות לשני מחזורי חיוב קצרים: האחד - מיום 11/02/07 ועד ליום 5/03/07 בו נמנו 860.2 דקות, אז אופס מניין הדקות והחל מחזור חיוב נוסף - מיום 06/03/07 (מועד העלאת המחירים) ועד ליום 10/03/07 ובו נמנו 205.8 דקות. כך יוצא שלמרות שהתובע צרך כמות דקות שיחה של 1,066 דקות באותו מחזור חיוב, בפועל יצרה הנתבעת שני מחזורי חיוב, אשר בשניהם היא חייבה לפי מדרגת החיוב השלישית (שבין 600 ל- 900 דקות), ולפיכך, חייבה על פי תעריפים המתאימים לצריכת דקות מוקטנת מזו שנצרכה באותו מחזור חיוב. כל זאת בניגוד גמור לתנאי ההסכם.

על פי ההסכם היה על הנתבעת לחייב את התובע על פי דרגת החיוב הנמוכה ביותר, כך שעד ליום 05/03/07 הוא ישלם את התעריף הנמוך שלפני עליית המחירים (הטבלה שנייה) ומיום 06/03/07 הוא ישלם את התעריף הנמוך שלאחר עליית המחירים (הטבלה השלישית).

18. בעקבות כך, חויב התובע בחיובי עודף של 3.3 ו 3.6 אג' בעבור כל דקת שיחה במחזור החיוב שבין 11/02/07 ועד 10/03/07, על פי הפירוט שלהלן:

לפני עליית המחירים האחרונה (עד ליום 05/03/07)

תעריף דקת שיחה לפי המדרגה שחייבה הנתבעת בפועל - 37.4 אג'.
תעריף דקת שיחה לפי המדרגה הנמוכה ביותר, כפי שצריך היה לחייב - 34.1 אג'.
הפרש בעבור כל דקה: 3.3 אג'.

לאחר עליית המחירים האחרונה (החל מיום 06/03/07)

תעריף דקת שיחה לפי המדרגה שחייבה הנתבעת בפועל - 41.1 אג'.
תעריף דקת שיחה לפי המדרגה הנמוכה ביותר, כפי שצריך היה לחייב - 37.5 אג'.
הפרש בעבור כל דקה: 3.6 אג'.

סך הכל דקות שנצרכו לפני העלאת המחירים – 860.2 דקות X 3.3 אג' = 28.39 ₪.

סך הכל דקות שנצרכו לאחר העלאת המחירים – 205.8 דקות X 3.6 אג' = 7.41 ₪.

סך הכל הפרש מצטבר לפני מע"מ : 35.8 ש"ח.

סך כל הפרש בתוספת מע"מ : 41.35 ש"ח.

19. מכל האמור לעיל עולה, כי ביחס לחשבונית שהונפקה בחודש מרס 2007 הנתבעת חייבה את התובע בחיוב יתר של 41.35 ₪, ולזה עומדת עילת תביעה, בין היתר מכח דיני החוזים ודיני עשיית עושר.

20. ביום 15/07/07, פנה התובע למוקד השירות אצל הנתבעת, והודיע על גביית יתר מחשבונו כאמור לעיל. הנ"ל פרט את טענתו, אולם נציגת השירות לא שוכנעה כי נעשתה כל טעות בחשבון. התובע לא הסתפק בתשובה זו ובקש לשוחח עם אחראי בכיר אצל הנתבעת. לאחר מספר שעות, חזר אל התובע נציג בכיר מטעם הנתבעת, בשם אייל כץ, וזה הציג בפניו בפרטי פרטים את טענתו בדבר גביית היתר, ואולם גם בסופה של השיחה, שנמשכה שעה ארוכה, לא השתכנעה הנתבעת, כי בוצעה כל טעות מטעמה, והיא הודיעה לתובע כי אין בכוונתה לעשות דבר בעניין.

21. בבדיקה עם לקוחות נוספים של הנתבעת שהתקשרו עימה באותו הסכם או בהסכמים מדורגים אחרים עולה, כי גם אצלם נמצאו בחשבונית מרץ 2007 חיובי יתר בעקבות פיצול מחזור החיוב, וזאת אף בסכומים גבוהים יותר.

ב. תמצית הטענות

22. מן האמור לעיל עולה, כי הנתבעת גבתה מהתובעים ומלקוחותיה, הנמנים באותה קבוצת תובעים שאותה מתבקש בית המשפט הנכבד להגדיר, סכומים בניגוד גמור להסכמים להם היא מחויבת, ועליה להשיב סכומים אלה ללקוחותיה.

23. היות ופעולותיה של הנתבעת מהווה גם הפרת ההסכמים, יתבקש בית המשפט בנוסף לסעד ההשבה, לחייב את הנתבעת בפיצוי נומינלי לכל לקוח ולקוח בגין הפרתה את ההסכמים.

24. הנתבעת גובה מהתובעים סכומים בניגוד גמור להסכמים, בניגוד לתנאי הרישיון שלה (המחייבים אותה לתעריפים קבועים וידועים מראש למשך כל תקופת ההתחייבות), ומתעשרת שלא כדין על חשבון התובע ועל חשבון לקוחותיה. מצב דברים זה, עולה כדי עשיית עושר ולא במשפט כאמור **בחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979** ;

25. הואיל ואין בידי התובעים את הכלים לדעת את אופן מניין הדקות ביחס לתקופות נוספות קודמות, בהן העלתה הנתבעת את מחיריה ולדעת האם גם בתקופות אלה היא פיצלה את מחזור החיוב כפי שעשתה בחודש מרס 2007, הרי שיידרש צו של בית משפט נכבד זה, לפיו יורה לנתבעת ליתן פרטים על אופן העלאת המחירים ביחס לתקופות קודמות.

26. מבדיקה שערך ב"כ התובעים עולה, כי מספר רב של לקוחות המצויים במגוון רחב של מסלולים נפגעו מפיצול מחזור החיוב כאמור לעיל, ובין היתר לקוחות הנתבעת המצויים במסלולים: "פיקס סוהו", "פיקס", "קשר אישי" ו"התעריף המשתלם". בתוכניות ובמסלולים אלה, פיצלה הנתבעת את מחזור החיוב בחודש מרס 2007, ובשל כך נגרמו ללקוחותיה חיובי יתר, כשם שנגרמו לתובעים. גם בעניין זה ידרש צו של בית המשפט הנכבד שיורה לנתבעת ליתן פרטים על יתר התוכניות והמסלולים הכוללים שיטת חיוב מדורגת.

27. התובעים יטענו, כי אופן חיוב חשבונם, מנגנון הגבייה האוטומטי של הנתבעת מלקוחותיה והתוכניות בהן הם נכללים, יש בה להעיד לכשעצמה על קיומה של קבוצת נפגעים אותה הם מבקשים לייצג. ההסכם בין הנתבעת לתובע 2 אינו ייחודי לו בלבד, ומעצם טבעו מדובר בתוכנית שיצרה הנתבעת על מנת להתקשר עם פלח שוק המכונה על ידה "soho" (Small Office Home Office) הכולל לקוחות רבים. בחלק מפרסומיה, פונה הנתבעת ישירות אל קבוצת "לקוחות סוהו" המנויים אצלה, דבר המעיד על כמות הלקוחות הנמנים בקבוצה זו.
28. באותו האופן, כך גם לגבי יתר התוכניות והמסלולים הנוספים אשר גם ביחס אליהם פיצלה הנתבעת את מחזור החיוב.
29. מפרסומי הנתבעת בתקשורת עולה, כי מספר לקוחותיה של הנתבעת הינו מעל 3 מיליון, ובשלוש השנים האחרונות דיווחה הנתבעת על כמות ממוצעת של 2.8 מיליון לקוחות. לצורכי התביעה ובהערכה זהירה, מוערכת בשלב זה כמות הלקוחות הנמצאים בתוכניות ובמסלולים מדורגים ושששל כך חויב חשבונם ביתר, בכמיליון לקוחות בלבד.
30. הואיל ואין בידי התובעים את הכלים לדעת את הפרטים המדויקים אודות מספר הלקוחות של הנתבעת אשר התקשרו עימה בתוכניות ובמסלולים מדורגים, הווה אומר נתונים מדויקים אודות גודל הקבוצה ואודות ההכנסות שמהן נהנית הנתבעת כאמור לעיל, הרי שיידרש צו של בית המשפט הנכבד שיורה לנתבעת ליתן פרטים אודות מספר הלקוחות, אשר התקשרו עימה במסלולים ו/או תוכניות מסוג זה, וזאת החל משבע שנים קודם למועד הגשת תובענה זו.
31. בשלב זה ידוע, כי החיוב השגוי התרחש לכל הפחות פעם אחת בחודש מרס 2007. לפיכך, בשלב זה מניין החשבוניות השגויות נמדד על פי רף המינימום של חשבונית אחת לכל תובע, ובסך הכל מיליון חשבוניות שגויות. באם לאחר מתן הצו למתן גילוי מסמכים ופרטים כאמור לעיל ולהלן, יתבהר כי גם בתקופות נוספות, אשר בהן העלתה הנתבעת את מחירה, פוצל מחזור החיוב, תתבקש הגדלת התביעה בהתאם.
32. הנתונים המספריים הצריכים לתביעה מצויים בשליטתה של הנתבעת. התובעים מבססים את תביעתם על הערכה מינימליסטית ביותר, ובכל מקרה, שומרים לעצמם את הזכות לעתור לקביעת פרטי וגודל הקבוצה, כמו גם הגדלת סכומי התביעה, לאחר גילוי המסמכים ופרטים נוספים כאמור לעיל ולהלן.
33. באמצעות גילוי המסמכים מטעם הנתבעת ניתן יהיה לקבוע את המספר המדויק של חברי הקבוצה, אשר בוצעו בחשבונותיהם חיובים שגויים, על בסיס פיצול מחזור החיוב החודשי כמפורט לעיל, לאתרם ולהשיב להם את אותם סכומים.

34. גביית היתר של הנתבעת מהתובע 1 ביחס לחודש מרס 2007, מסתכמת בסך של 46.99 ₪. גביית היתר מהתובע 2 הינה בסך של 41.35 ₪. מבדיקה שערך הח"מ, ביחס לחשבונות נוספים עולה, כי לעיתים גביית היתר מגיעה לסכומים גבוהים יותר (הנובעים בין היתר מכמות דקות זמן האויר ומשוני במועדי מחזורי החיוב), אולם בכפוף לתיקון הסכומים לאחר מתן צו מתאים של בית המשפט הנכבד, מעמידים התובעים את ממוצע התביעות לפי ממוצע תביעותיהם שלהם, קרי - 44.17 ₪. לפיכך, ולפי כמות מוערכת של מיליון חשבוניות שגויות, ובכפוף לזכות התיקון כאמור לעיל, עומדת התביעה על סך של 44,170,000 ₪.
35. התובעים יטענו, כי בהתנהגותה של הנתבעת, יש גם הטעייה של הלקוחות, בהתאם להוראות סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג – 1973 (להלן: "חוק החוזים") ובהתאם לסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן התשמ"א-1981. הנתבעת ידעה כאמור, אודות החיובים השגויים, ובחרה שלא לעשות דבר לתיקון המעוות אלא בחרה להנות מחיובים אלה וזקפה אותם לזכותה.
36. הנתבעת גבתה מהתובעים גביית יתר ביחס לחשבוניות שהנפיקה; בפעולותיה ו/או מחדליה הטעתה הנתבעת את התובעים ואף הפרה כלפי לקוחותיה, את ההסכמים בהם היא קשורה עימם; הנתבעת התעשרה שלא כדין ואף התרשלה ו/או ביצעה הטעייה ו/או תרמית ו/או גזל כלפי לקוחותיה וגרמה להם נזקים.
37. התובעים יוסיפו ויטענו לנוכח המתואר ומפורט לעיל, כי התנהגות הנתבעת אף מהווה התנהגות שלא בתום לב, אם בניגוד להוראות סעיף 12 ואם בניגוד להוראות סעיף 39 לחוק החוזים, וכן עולות לכדי גזל, הטעייה ותרמית, ולו בשל גביית היתר אותה נוטלת הנתבעת מהתובעים, והכול – כך דומה – מתוך ניסיון להתעשר על-חשבון לקוחותיה שלא כדין.
38. השליטה במנגנון הגבייה, מצוי בידי הנתבעת, והיא זו שגובה מלקוחותיה סכומים משתנים על פי תנאי התוכניות/המסלולים/ההסכמים. אך מן הראוי, שהנתבעת תנהג בזהירות, תפעיל מערכות בקרה ותקפיד להשתמש במנגנון עוצמתי זה אך ורק על פי ההסכמים, ולא תנצלו על מנת לחייב את לקוחותיה בחיובי יתר שחשקה בהם, ומתוך הנחה כי לא "תיתפס".
39. מעשיה ו/או מחדליה של הנתבעת הינם באים גם בגדר עוולת הרשלנות, שכן הנתבעת הפרה את חובת הזהירות המוטלת עליה, ובכך הסבה לתובעים ולחברי הקבוצה נזקים.
40. בענייננו, התובעים זכאים להשבה בסך של 46.99 ₪ ו 41.35 ₪, וזאת בגין הפרת הנתבעת את ההסכם עימם וגביית יתר ביחס לחודש מרס 2007 בלבד.
41. התובעים מבקשים לייצג בתביעה זו חלק גדול, מלקוחותיה של הנתבעת שהתקשרו עימה בהסכמים לצריכת זמן אויר על פי תעריף מדורג, אשר בתמימותם ו/או נוכח אי ידיעתם ו/או הבנתם את ההסכם ו/או חוסר תשומת ליבם לחשבונות שהנפיקה הנתבעת, נגרם להם חסרון כיס כתוצאה מפעולות הנתבעת.

42. תובענה זו אינה מוגשת בחלל הריק. תובענה זו מבוססת, בין השאר, על מסמכים פרי ידה של הנתבעת מהם עולה באופן ברור, כי היא הפרה את ההסכמים עם התובעים והתעשרה על חשבונם שלא כדין.

ד. הסעדים המבוקשים

43. לאור המקובץ לעיל, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות לנתבעת להשיב לכל אחד מיחיד התובעים, את הסכום ו/או הסכומים שנגבו ממנו ביתר, וזאת בהתאם לתוכנית ו/או למסלול של כל לקוח, ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד למועד התשלום בפועל. כמו כן, מבוקש לקבוע פיצוי נומינלי לכל לקוח בגין הפרת ההסכמים.

44. למען הזהירות יוטעם, כי ככל שיתברר, כי מספר לקוחותיה של הנתבעת הקשורים עימה בהסכמים מדורגים, גבוה ממיליון לקוחות, ו/או קיומם של מקרים נוספים בהם פיצלה הנתבעת את מחזור החיוב החודשי, אזי יתבקש בית המשפט הנכבד לאפשר את תיקון כתב התביעה והתאמתו בהתאם.

45. עוד מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע את שכר טרחתם של עורכי הדין המייצגים את התובעים בתובענה דנן בשיעור שלא יפחת מ- 15% מן הסכום שייפסק ו/או משווי הסעד שייפסק, בתוספת מע"מ כדין, עבור טיפול בתובענה בערכאה הראשונה.

46. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע, כי חלק מסוים שיקבע בית המשפט הנכבד מתוך הסכום ו/או שווי הסעד שייפסק, לאחר ניכוי ההוצאות ושכר טרחת עורך דין, בשיעור שלא יפחת מ-5% משווי הסעד הכולל שייפסק לטובת כלל התובעים, יקבע כגמול מיוחד לתובעים, אשר טרחו בהגשת התובענה ובהוכחתה.

47. בית המשפט הנכבד מתבקש להוסיף וליתן הוראות נוספות בדבר הדיון בתובענה כפי שימצא בית המשפט הנכבד לנכון.

48. כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעת בהוצאות התובעים ובשכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

ה. סוף דבר

49. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתובענה דנן.

50. מהנתונים עולה באופן ברור, כי הנתבעת לא הסתפקה ברווחיה ובהכנסותיה (5.245 מיליארד ₪ על פי דיווחיה בשלושת הרבעונים הראשונים של שנת 2007), ובעליית המחירים בת עשרות אחוזים שהטילה על לקוחותיה, אלא בנוסף בחרה לבצע את עליית המחירים באופן המנוגד לחלוטין להסכמים עליהם היא תתומה, תוך שהיא, ככל הנראה מניחה, כי לקוחותיה לא ישימו לב לחיובם העודף, מאחר שזה אינו בולט לעין וקשה עד מאד לאתרו. כך גרפה לכיסה סכומי עתק נוספים.

51. רק בהתערבותו ובפיקוחו של בית המשפט הנכבד ובהצגה מלאה מטעם הנתבעת, של כל הפרטים והנתונים המפורטים כאמור, ניתן יהיה לוודא כי הנתבעת תשיב ללקוחותיה את חיובי היתר שגבתה מהם ותפצה אותם.

52. לאור כל האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעת לדין, וליתן לתובעים את מלוא הסעדים המבוקשים.

מיכאל גבור, עו"ד

נועם לאור, עו"ד

באי-כוח התובעים